

ตำนานเวียงกุมกาม

สถานที่ตั้ง ตำบลท่าวังตาล อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

จากตัวเมืองเชียงใหม่ มีถนนเข้าสู่เวียงกุมกามได้ 3 ทาง คือ ถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน ถนนเกาะกลาง และถนนศรีบุญเรือง

เวียงกุมกาม เป็นชุมชนเดิมของแคว้นหริภุญไชยมาก่อน พญามังรายทรงสร้างเป็นเมืองในปี พ.ศ. 1837 โดยมีเรือนหลวงเป็นที่ประทับ มีตลาด และวัดคู่คำ ซึ่งมีเจดีย์บรรจุอัฐิของมเหสี ลักษณะเป็นเจดีย์เหลี่ยม บรรจุพระพุทธรูปไว้ด้านละ 15 องค์

ในสมัยราชวงศ์มังราย เวียงกุมกามเป็นพินนาหนึ่งของเชียงใหม่ และเป็นเสมือนเมืองหน้าด่านทางด้านใต้

พ.ศ. 2451 มีการบูรณะเจดีย์ โดยใช้ช่างพม่า เจดีย์จึงมีลักษณะเป็นศิลปะพม่า

ตัวเวียงเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง 600 เมตร ยาว 1,000 เมตร ขนานกับทางเดินเก่าของแม่น้ำปิง ซึ่งอยู่ในแนวทแยงทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ อีก 3 ด้านมีกำแพง 2 ชั้นล้อมรอบ มีคูน้ำอยู่ระหว่างกำแพง เป็นที่ไข่น้ำจากแม่น้ำปิงไปเก็บไว้ใช้ในเมือง

พบพระพิมพ์ดินเผาศิลปะหริภุญไชยได้ฐานสลูปลด้านหลังวิหาร โถง และซุ้มปราสาท ทำให้ทราบว่า เป็นชุมชนของหริภุญไชย

นอกจากนี้ พบซากโบราณสถาน เช่น วิหารกานโถม วัดอীগัง วัดปู่เปี้ย วัดธาตุขาว เป็นต้น

แหล่งที่มา

นภัสนันท์ พุ่มสุโข.2548. ตำนานพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บ้านหนังสือ. หน้า 60-61.